16/06/2022

Ο βίος του Αγίου Ανανία, Επισκόπου Λακεδαιμονίας

/ Βίοι Αγίων

Ο Επίσκοπος Λακεδαιμονίας και εθνοιερομάρτυς Ανανίας εγεννήθη στη Δημητσάνα το 1710 από ευγενείς και εύπορους γονείς, που υπήρξαν και ευεργέτες της ιστορικής πόλεως. Το βαπτιστικό του όνομα ήταν Αναστάσιος και το πατρώνυμο Θεοφίλης. Σπούδασε στη Σχολή που άριστα λειτουργούσε στη Μονή Φιλοσόφου. Αφού εκάρη Μοναχός και χειροτονήθηκε Διάκονος και Πρεσβύτερος και έδειξε πολύ σύντομα τα πολλά και αξιοθαύμαστα προσόντα του, ανεδείχθη σε μικρή ηλικία καταρχάς Επίσκοπος Καρυουπόλεως το 1741. Εν συνεχεία, το 1747, προήχθη στην Αρχιεπισκοπή Δημητσάνης και το 1750 ανεδείχθη Μητροπολίτης Λακεδαιμονίας.

Λόγω του εξόχου πνεύματός του, της λαμπρής παιδείας του, των ηγετικών του προσόντων και ιδιαίτερα της φιλοπατρίας του, εξελέγη «Μοραγιάνης», δηλαδή Πρόεδρος των Ελλήνων Προεστών των Επαρχιών του Μοριά έχοντας ως βοηθούς και συναδέλφους τους τότε προεστούς της Πελοποννήσου Γιαννάκη Κρεββατά, Α. Ζαίμη και Παν. Μπενάκη. Η δραστηριότητά του και η συμμετοχή του στα κοινά εξόργισε τους Τούρκους τους οποίους ερέθιζε και η ενάρετη βιοτή και πολιτεία του, η καθαρότητα της ζωής του, η ακλόνητη πίστη του στον Θεό και η θυσιαστική αγάπη του προς τον συνάνθρωπο, τον οποίο ευεργετούσε στις ανάγκες του.

Οι Τούρκοι γνώριζαν ότι οι χριστιανοί της επαρχίας μας τον θεωρούσαν πατέρα τους πνευματικό, υπερασπιστή των αδυνάτων και των αδικουμένων και τους φόβιζε πάντα η επιρροή που είχε σε κάθε Έλληνα δοκιμαζόμενο.

Όλα αυτά τους έκαναν αποφασιστικούς να εκτελέσουν το εγκληματικό τους σχέδιο, για να ησυχάσουν από την παρουσία του. Υλοποιώντας το σχέδιό τους περικύκλωσαν το Επισκοπείο στον Μυστρά. Εκείνος, ήρεμος και αποφασιστικός, απέρριπτε τις προτροπές εκείνων που τον συμβούλευαν να φύγει κρυφά, για να σωθεί λέγοντάς τους ότι «ο Ποιμήν ο καλός θυσιάζει τη ζωή του για τους χριστιανούς που του εμπιστεύτηκε ο Θεός και μόνο ο μισθωτός αφήνει τα πρόβατα και φεύγει και ο λύκος αρπάζει και διασκορπίζει τα πρόβατα».

Στις 14 Απριλίου 1764, ξημερώνοντας η 15η, εορτή του αγίου Λεωνίδα, μάρτυρος, τελεί ολονυκτία και τη Θεία Λειτουργία μόνος του, κοινωνεί των αχράντων μυστηρίων και, για να μη βεβηλώσουν οι Τούρκοι τον ναό εισερχόμενοι, βγαίνει ο ίδιος έξω και παραδίδεται στη μανία τους. Τον δέρνουν, τον σπαθίζουν σ΄΄όλο του το σώμα, τον σέρνουν κατά γης και τον αποκεφαλίζουν στη μικρή πόρτα της μάνδρας του περιβόλου του Ναού. Το αίμα του πορφύρωσε τον τόπο και φαίνεται ακόμη το χρώμα του επάνω στην εκεί ευρισκομένη πέτρα.

Το άγιο λείψανό του το σέρνουν στους δρόμους του Μυστρά και το αφήνουν στην πλατεία τρία ημερόνυχτα χωρίς να πάθει την παραμικρή αλλοίωση.

Αυτόν τον άγιο Εθνομάρτυρα η Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου, υπό την προεδρία του Παναγιωτάτου κ. Βαρθολομαίου, αγιοκατέταξε σήμερα μεταξύ των εθνοιερομαρτύρων και όρισε την εορτή του τη 15η Απριλίου εκάστου έτους.

Δοξάζουμε τον Πανάγαθο Θεό για την ιδιαίτερη ευλογία που χάρισε στον τόπο μας και ανέδειξε έναν ακόμη Άγιο για προστάτη μας και καθοδηγητή μας και βοηθό μας στη δύσκολη ζωή μας.